

Departementet for Råstoffer
Postboks 1015
3900 Nuuk
e-mail asn@nanoq.gl

Nuuk, den 9. juli 2021

Høringsvar vedr. forslag til lov om forbud mod forundersøgelse, efterforskning og udnyttelse af uran

Ved offentliggørelsen af høringen om lovforslaget bliver det pointeret, at baggrunden for forslaget først og fremmest "er et politisk ønske om at genindføre nultolerance-politikken [omkring uran] ved lov".

Man kan ikke lade være med at undre sig over, at man kan finde på at sende et sådant lovforslag ud til høring – henset til hvilken stade, råstofudvindingen befinder sig i i dag, teknologisk, sikkerhedsmæssigt og videnskabsmæssigt, og ikke mindst taget i betragtning af de økonomiske og erhvervs-mæssige muligheder, vi har i dag i Grønland.

Da der nu lægges op til forbud mod forundersøgelse, efterforskning og udnyttelse af uran, er det nærliggende at spørge, hvorvidt man er vidende om de store teknologiske forbedringer, der er sket på råstofudvindingsområdet i løbet af de sidste 40 år – også hvad angår beskyttelse af arbejderne, beskyttelse af naturen omkring minerne m.v. Og desuden er iagttagere godt klar over, at mineprojekterne i Grønland i de senere år baserer sig på de højeste internationale standarder.

Endvidere bør Naalakkersuisut spørges om de er klar over, hvor stor en skade, de ved lovforslaget kan gøre på vort lands fremtid og på de muligheder, der er for at højne velfærdet for den befolkning, der arbejder i henhold til SIK-overenskomster.

Der skal tages hensyn til:

- 1) Det er næsten kun fiskeriet, som Grønland i dag kan gribe til for selv at skabe økonomi. Og tak til Naalakkersuisut, der ikke vil have overfiskeri, så ressourcerne her kan udnyttes bæredygtigt. Som følge heraf skal der skæres ned på antallet af fiskere i de næste ti år, ligesom der vil være færre medarbejdere på landanlæggene.
- 2) I de seneste 20 år har der været befolkningstilvækst i kun tre byer: Nuuk, Sisimiut og Ilulissat (selvom Tasiilaq er vokset i indbyggertal, er dette blevet modsvaret af et formindsket indbyggertal i de omkringliggende bygder).

Derfor er det rigtigt dumt af den nuværende Naalakkersuisut at lægge op til forbud mod at foretage videre undersøgelsesaktiviteter, hvis det viser sig, at der er en smule uran. Så er Naalakkersuisut jo ikke oprigtigt interesseret i, at resten af den lange kyststrækning er befolket i fremtiden.

Sydgrønlands befolkningstal daler i hastigt tempo, og her forværres levevilkårene for vort fagforbunds medlemmer. I Narsaq er synet af tilskoddede vinduer blevet hyppigere – og såfremt lovforslaget kommer igennem i sin form, vil dette syn blive endnu mere udbredt.

Lidt nord for Maniitsoq er der et område med mulighed for store forekomster af sjældne mineraler, herunder malm med et vist indhold af uran. Såfremt der kan startes en minevirksomhed her, vil velfærdet i Qeqqata Kommunia blive løftet. Men den mulighed vil ikke længere eksistere, hvis lovforslaget bliver vedtaget som det foreligger.

Derfor har man lyst til at spørge: Hvordan kan I på en sammenhængende måde arbejde for bæredygtighed, når I ikke kan etablere alternative beskæftigelsesmuligheder for fiskere, der vil gå i land, og for fiskeindustriarbejdere, der vil blive sendt hjem?

SIK vil og kan ikke støtte forslaget i den form, det foreligger.

I øvrigt er det påfaldende, at der i lovforslaget tales om en grænseværdi for, hvor meget uran, en mængde malm må indeholde for at kunne blive brudt. Her nævnes 100 ppm (0,01 procent) baseret på vægt.

Det er en anderledes tone i forhold til den, vi har hørt under forårets valgkamp til Inatsisartut. Her anvendte politikere fra de nuværende regeringspartier begrebet ”nultolerance” i ordets betydning og afviste enhver form for projekter á la Kuannersuit. Så her har de politikere et forklaringsproblem overfor deres vælgere.

Med venlig hilsen

Jess G. Berthelsen,
formand